

Salmeverv til en øde ø

Interview med biskop Marianne Christiansen, Haderslev stift

Af Per Vibskov Nielsen, provst på Nørrebro
Foto: Unsplash, Port Renfrew, Canada

Kirken Underviser har bedt biskop Marianne Christiansen om at svare på nogle spørgsmål om salmesang med konfirmander. Hun medgiver, at det ikke er nogen let disciplin, men peger også på muligheder og anerkender, at »lidt men godt« nogle gange kan være den bedste løsning.

Hvorfor skal vi synge med konfirmanderne?

Fordi det at synge er tæt forbundet med den kristne forkyndelse. Det at synge kan betegnes som kirkens kerneudtryk, fordi sang grundlæggende er et udtryk for glæde. En kristendom uden sang vil være utænkkelig. Derfor skal kon-

firmanderne både have oplevelsen af at synge, de skal have erfaringen af at synge og de skal have tilegnet sig sang, som kan være både af følelsesmæssig, intellektuel og åndelig karakter.

Er det vigtigt, om man synger nye eller gamle salmer med konfirmanderne?

For konfirmanderne er det hele nyt, så derfor er det ikke afgørende, men fremmedheden ved at skulle synge sammen med andre kan måske afhjælpes med et nyere tonesprog. Underviseren må afgøre sig for, hvad der er vigtigt, og hvad der er smukt. Det vigtigste må være, om der formidles glæde ved at synge.

Men der er en ny generation af præster, som måske ikke er så vant til selv at synge, men er vokset op med musik fra CD'er og fra nettet. Derfor må hver enkelt afgøre, hvor vigtigt det er at synge med konfirmanderne og dermed også, hvor meget det skal fylde i undervisningen. Der-

for kan tilgangen også være, at konfirmanderne skal lære lidt, men godt. Udenadslære kan være en mulighed, altså det at lære et enkelt salmevers udenad. Jeg har selv sagt til mine konfirmander, at de skal lære salmevers for at have det som et forråd, når de sent i livet ligger og raller. Jeg har også sagt til dem, at et salmevers vil være fortrinligt at have med på en øde ø. Når man lærer en salme, så rejser den med én igennem livet – især hvis der er tale om learning by heart.

»Selvfølgelig bliver oplevelsen af at synge større, hvis den understøttes med akkompagnement, og så er det mindre væsentligt, om det er orgel, klaver eller guitar.«

Kan akkompagnementet til salmesangen spille en rolle?

Det er de færreste konfirmandundervisere, der er så privilegerede at have akkompagnement i en undervisningssituation. Der er kun stemmerne, og derfor skal det gøres tydeligt, at det er ok at synge med den stemme, man har. Men det er afgørende, at læreren er nærværende i sangen, for der er en blufærdighed blandt mange unge for at synge. Derfor er det også en stor formidlingsopgave at overkomme denne blufærdighed. Selvfølgelig bliver oplevelsen af at synge større, hvis den understøttes med akkompagnement, og så er det mindre væsentligt, om det er orgel, klaver eller guitar.

Hvad er vigtigst: At konfirmanderne gennem musik og sang får et kendskab til kristendommens budskab, eller at de erfarer et fællesskab, når de synger?

Man kan formodentlig godt i en del populærmusik få åndelige oplevelser og erkendelser og formodentlig også få indsigt i kristendommen ad den vej. Men form og indhold kan ikke skilles ad, og man kan opnå det samme ved at synge poetiske salmevers på modersmålet. Når det er sagt, så er det også klart, at det er svært at nå en stor oplevelse af fællesskab ved at synge sal-

mer i konfirmandundervisningen. Det vigtigste er at få kendskab til nogle salmer med sig som et forråd, man kan bruge senere.

»Det vigtigste er at få kendskab til nogle salmer med sig som et forråd, man kan bruge senere.«

Har du et godt råd til konfirmandunderviseren i forbindelse med salmesang?

Ja, find ud af, hvad der betyder mest for dig selv som menneske – og lær så konfirmanderne det.

Har du et bud på tre uomgængelige salmer, som konfirmander bør lære?

Ja.

DDS 192 • Hil dig frelser og forsoner

DDS 321 • O kristelighed

DDS 218 • Krist stod op af døde